

Namnskick

Samiska namn från förkristen tid är i stort sett okända idag. På grund av kyrkans negativa inställning har de sällan dokumenterats. Samerna var tidigt influerade av den nordiska namnseden och använde nordiska namn eller en samisk version av namnen.

Äldre samiska namn som har bevarats återfinns främst i statliga register i form av folkräkningar och skattelängder, i kyrkans dop- och dödbok samt husförhörböcker. Att anknytningen till familjen är viktig framgår av sättet att tala om en person med tillägg av föräldrars namn, som Nilsa-Juhán eller Katrijna-Lássi.

Namn som används idag som släktnamn kan ursprungligen ha varit ett smeknamn på en förfader. Det är namn som går tillbaka till en egenskap eller händelse, till exempel Valkeapää - vitt huvud eller Laula - sång eller den sjungande. Det kan också vara namn som anger geografiskt ursprung som namnet Kappfjell.

Som ett resultat av kulturmötet med svenska kyrkan och staten kan man se användningen av "son-namn", vilket är vanligt i kyrkböcker från 1700- och 1800-talet. Den svenska seden att fadern och den äldste sonen har omväxlande för- och efternamn och att andra barn har faderns namn med suffixet -son eller -dotter togs upp av många.

I en studie av förnamn utifrån kyrkliga källor från Guovddageaidnu (Kauotokeino i Nordnorge) har Håkan Ryding fått de vanligaste förnamnen för män, från 1552 och för kvinnor, från 1772 fram till idag.

De vanligaste mansnamnen är: Niillas, Áslat, Ánde, Biera och Mihkkel.

De vanligaste kvinnonamnen är: Elle, Máret, Innga, Biret och Ánne.